

PŘÍBĚH MUŽE VÍRY

Scénář k rozhlasové reportáži – **MUDr. PROKOP REMEŠ**

Zpracovali: Martin Čuba, Ondřej Matějka, Vojtěch Pavelka, Adam Šafránek, Denisa Valdová

ZŠ Glowackého, Praha 8

Pan Prokop Remeš se narodil v roce 1952 v Praze – Troji, kde žije dodnes. Patrně nejvíc ovlivnila pana Remeše rodina, ve které vyrůstal.

Moje maminka byla věřící, katolička..... no a můj otec zůstal takovej jako věrný tý komunistický ideologii...

... takže já jsem vlastně vyrůstal v polokomunistické, v polokatolické rodině.

První ze zlomových historických událostí – rok 1968 – zažil pan Prokop na klasickém gymnáziu ve Štěpánské.

My jsme to zažívali na tý střední škole jako takový úžasný období velký svobody.

Tehdy jsem se stal členem stávkového výboru na tý naší střední škole....

Nám tam přišel zpívat tehdy pro mě teda naprosto neznámej Karel Kryl...

Hodně nás to vtahovalo...Myslím, že mě to období poznamenalo navždycky.

Po ukončení studia na lékařské fakultě Univerzity Karlovy, v době normalizace, se Prokop Remeš angažoval ve strukturách tzv. podzemní církve.

... v Kobylisích u salesiánů, a to bylo tak jako na hraně toho legálního a nelegálního.

Později se dozvěděl o ilegální skupině tajně svěcených kněží a zapojil se do její činnosti.

Já musím říct, že jsem byl naivní, takže jsem se tolik nebál.

Já jsem nikdy nebyl, že by mě nějak předvolali k nějakému výslechu, všechno to šlo kolem mě, a já jsem si myslel, že nikdo o mně neví. Teprve dodatečně po revoluci 89, když se zveřejňovalo, jak ta StB měla vlastně všechno obšlápnuté, tak si myslím, že samozřejmě o mně věděli.

Za svůj nejsilnější životní zážitek považuje pan Remeš účast na náboženské pouti v Polsku v roce 1980.

Poláci byli tehdy neuvěřitelně naštvaný jako na komunismus. My to cejtili hrozně jako obohacující, ty nadávali hore dolem. Takže my jsme tam zažili v tom Polsku vlastně takovej ten nárůst toho revolučního kvašení a revolučního nadšení ... Nás to ohromně nadchlo.

Svůj nesouhlas s komunistickým režimem projevoval pan Remeš i v napjatých měsících roku 1989. Chystal se i na demonstraci 17. listopadu.

...doma jsem si natáh' botasky, abych moh' kdyžtak dobře prchat a no a tehdy moje žena jako kam jdu a jsem řek', že jdu na demonstraci a ona se hrozně naštvála, že místo toho, abych jako sbíral jabka na zahradě, tak jdu zase bořit socialismus. Tak jsem se urazil a zůstal jsem doma.

Hned v dalších dnech se ale zapojil do stávkového výboru v psychiatrické léčebně a také do práce Občanského fóra. V současné době pracuje jako lékař v Psychiatrické nemocnici Bohnice a víru, která ho provází celý život, využívá i v oboru hagioterapie.

Současnost vnímá pan Remeš jako krásné období a chtěl by, abychom ji všichni vnímali pozitivně.

Já si myslím, že opravdu žijeme v době, v jaký jsme nikdy nežili...

Že to nějak nedovedeme úplně docenit, ...že opravdu se máme moc dobře.